

ærede Ordfører oplyste, da han indbragte Lovforslaget, at det var 100,000 Rbd. af 940,000 Rbd., som Statskassen mistede ved denne Lov. Det er vel ikke nogen stor Sum, men naar man lægger Mærke til, at dette Forslag, som sagt, i Gjennemsnit vil komme de to Femtedele af de Afgiftspligtige til Gode, saa bliver det rigtignok noget Mere. Ligeoverfor det ærede Medlem for Belle Amts 2den Valgfrieds skal jeg bemærke, at, naar han antog, at Tritagelsen vilde falde meget forskjelligt over hele Landet, saa gjælder dette i alt Fald ikke for Landets Bedkommende, thi vi se, at f. Ex. Viborg og Holbæk Amt, Amter fra to forskjellige Egne i Landet, faae forholdsvis stor Nytte af Loven, nemlig to Femtedele svarende til 9, 10 og 11 pCt.; det, som han mente, kan altsaa i alt Fald kun gjælde i ganske enkelte Tilfælde. Jeg har imidlertid Grund til at tro, at Forslaget vil komme endnu flere til Gode, thi, som bekjendt, er det, hvorpaa Beregningen hviler, grundet paa, at Tritagelsen for Leilighederne paa Landet var indskrænket til kun at gjælde for 100 Kvadratalen, men dette er jo her sat op til 120 Kvadratalen. Ikke desto mindre tror jeg dog ikke, at selve Indtagten vil blive mindre for Statskassen, thi den høitagede Finansminister har lagt 4 pCt. til for Landets Bedkommende, støttende sig til, at der var mange Familier, som boede i det samme Hus, hvem Tritagelsen ogsaa tillige vilde komme til Gode, og som han ikke har kunnet tage med i sin Beregning, men jeg tror i alt Fald, at det Beløb af 4 pCt., som han har sat, er for høit. Jeg tør antage, at Forholdet vil være det, at omtrent en Niendedel af Bygningsafgiften tabes. Jeg havde ønsket at vide — og det er navnlig dette, hvorefter jeg kunde ønske at høre den høitagede Finansministers Mening — om man ikke f. Ex. kunde gaa dertil at tage Gensyn ikke til det enkelte Steds Brandassurance-sum, men til den Beboelsesleiligheds Assurance-sum, som Bedkommende har. Jeg skal oplyse dette ved et Exempel. Naar der saaledes f. Ex. bor 3 til 4 Familier i eet Sted, og dettes Assurance-sum er 10 til 1200 Rbd., saa kan dette Lovforslag ikke komme de Sami-

ler, som bo deri, til Gode, i alt Fald ikke i Kraft af Assurance-summen. Jeg vilde derfor ønske, at der i Loven kunde optages en Bestemmelse om, at i saadanne Tilfælde kun en forholdsvis Del af Assurance-summen skulde lægges til Grund for Bygningsafgiftens Beregning. Det vilde være et stort Fremstridt, thi deraf vilde følge, at de 4 Familier, der bo i samme Sted, kunde blive fri for Bygningsafgift, men jeg veed, som sagt, ikke, om den høitagede Finansminister er til Gunds at gaa saa vidt, og jeg kan derfor ikke sige, om jeg vil stille Ændringer i saa Henseende. Hvis man imidlertid mener, at Forargelsen over Bygningsafgiften vil falde bort ved dette Lovforslag, saa tager man sandelig meget fejl, thi jeg kan gjerne sige, at det Meste af Forargelsen vil blive tilbage. Derfor sagde jeg ogsaa ved Forhandlingernes Begyndelse, at dette Forslag kun var et lille Skridt paa Veien, som jeg ikke vilde undlade at gjøre. Det Forargelige ved Bygningsafgiften bestaar nemlig unegtelig deri, at ikke alene Folk, der drive samme Haandtering i de forskjellige Kommuner, snart tages med, snart ikke — i samme Kommuner tages de med, i andre ikke —, men at det ogsaa sker i de samme Kommuner, at Nogle af dem, der drive samme Haandtering, tages med, og Andre ikke. Jeg vil derfor henstille til den høitagede Finansminister, om han ikke i det Mindste kunde paabyde — thi som bekjendt skal Sogneraadet to Gange om Aaret, jeg tror inden Udgangen af Januar og Juli Maaned, sende Indberetning om de Afgiftspligtige — at disse Rister skulde ligge til Eftersyn i Kommuner, saa at der i det Mindste kunde gjøres Indsigelser til selve Sogneraadet, og dette selv kunde afgjøre, hvorvidt disse vare berettigede (Afbrydelse); ja, det er muligt, at det ikke kan gaa, men saa er der en anden Udvei, og det er den, at Finansministeren — hvad jeg troede, han havde gjort, strax efter at Forespørgslen om denne Sag var kommen frem ifjor — kunde udgive et nyt Cirkulære om, hvad der er fri Røring; thi som bekjendt staaer Cirkulæret af 20de Oktober 1868 — og det er det Æneste, hvorefter Sogneraadet har at gaa frem — endnu ved Magt, og